

ในที่สุด ก็ถึงวันที่จะต้องเสียเลือด... ไม่ใช่สิ ต้องบอกว่า เอาเลือดออก (เลือดคืนะครับ ไม่ใช่เลือดชั่ว) เดิมที่ตั้งใจว่าจะไปบริจาคโลหิตหลายครั้งแล้วครับ แต่ไม่มีโอกาสสักที ใหม่ๆก็จะปิดเทอมแล้ว ฉลองปิดเทอมด้วยการทำความดีหน่อยก็แล้วกัน

ตอนแรกตั้งใจว่าจะไปบริจาคที่โรงพยาบาลพุทธชินราช แต่บังเอิญมีเหตุให้ต้องไปที่มหาวิทยาลัยนเรศวร จึงได้สอบถามผ่านไปยังท่านอาจารย์ ดร.จิรภา จึงได้ทราบว่าที่โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวรก็มีหน่วยโลหิต ให้บริจาคเช่นเดียวกับ และเปิดให้บริการทุกวัน

[ครูแชมป์](#) เดิน เต๋อๆ ต่าๆ ตามประสาครูบ้านนอก เข้าไปถามเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ว่า สามารถบริจาคโลหิตได้ที่ไหน เจ้าหน้าที่รีบตอบว่า "ชั้นสามเลยจ้ะ" [ครูแชมป์](#)

เลย

รีบจ้ำอ้าวไปที่ลิฟท์ทันที

เมื่อขึ้นไปชั้นสาม ก็มองตามป้ายไป ใจก็ตุ้มๆ ต่อมๆ เดินเข้าไปในห้อง...

เจ้าหน้าที่ซักประวัติ ให้กรอกข้อมูล แหม... [ครูแชมป์](#) ดันทำสมุดประจำตัวผู้บริจาคหายไป แต่จำได้ว่า ครั้งนี้น่าจะครั้งที่ 7 สำหรับการบริจาค และเมื่อเสร็จขั้นตอนต่างๆแล้ว คุณหมอมคนสวยก็บอกให้ "ชั้นเดียวเลยคะ"

ให้เลือด เทากับให้ชีวิต

เขียนโดย ครูแชมป์

วันศุกร์ที่ 28 มีนาคม 2014 เวลา 10:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 29 มีนาคม 2014 เวลา 13:55 น.

เตียงที่ รพ.ม.น. เป็นแบบยกบริเวณเข้าขึ้นสูงเล็กน้อย ไอ้เราก็ครุบ้านนอก ไม่รู้จะขึ้นยังไง จนหมอต้งถามว่า จะให้เลือดข้างไหน จึงบอกไปว่าข้างซ้ายก็แล้วกัน

ก่อนจะขึ้น มีน้องคนหนึ่งบอกว่าช่วยงานวิจัยอยู่ และต้องการตัวอย่างเลือดไปทำวิจัย ผมเห็นชื่ออาจารย์ที่ทำวิจัยก็จำได้ว่า เคยใช้ตำราของท่านเรียนตอน ป.ตรี และหัวข้อวิจัยก็น่าจะเป็นประโยชน์ต่อมวลมหาประชาชน เฮ้ย!!! มวลมนุษยชาติ เพราะเป็นเรื่องของไวรัสตับอักเสบบ [ครูแชมป์](#) เลยตอบยินดีไป แล้วก็ขึ้นเตียงไปรูดนมอโดยคุณผู้

ที่จะให้เลือดข้างซ้าย เพราะก่อนหน้านี้ ผมเคยบริจาคทั้งข้างซ้าย ข้างขวา (ในครั้งเดียวกัน) แต่ด้วยความที่เส้นเลือดเปราะ จึงทำให้มีอาการเจ็บ เป็นถึงขนาดเหยียดแขนตรงๆไม่ได้ตั้งหลายเดือน จึงค่อนข้างเซ็ดพอสมควร

ครั้งนี้ ก็พยายามชวนคุณหมอคุย เพื่อให้ตัวเองคลายความเครียด จังหวะว่า ในห้องกำลังฉายละครย้อนหลังเรื่องสามีตตราอยู่ เลยชวนหมอคุย

...และแล้ว ก็ถึงเวลา

หมอเดินกลับมาอีกครั้งพร้อมกับเข็มที่มีขนาดประมาณหัวปากกา ที่เชื่อมกับถุงโลหิต ผมถามว่า ไม่มีการฉีดยาชาหรือ

หมอทำหน้างั้น แล้วบอกว่า "เดี๋ยวนี้ไม่มีแล้วค่ะ" โห นานมาแล้วสินะ

แล้วหมอก็ตบๆหาเส้นอยู่นาน เพราะแจ้งไปแล้วว่า เส้นเลือกเปราะ หมอเอามือนุ่มๆ หยิบเข็มขนาดใหญ่ บรรจงแทงเข้าที่บริเวณข้อพับแขนซ้ายๆ เลือดสีแดงข้นไหลลงเข้าไปในถุงโลหิตอย่างไร

[ครูแชมป์](#) พยายามชะโงกมองถุงเลือด แต่ก็เห็น เลยนอนดูนั่งสายน้ำผึ้งโดนตบไปพลางๆ...

เวลาผ่านไปสัก 10 นาที เสียงสัญญาณเตือนก็ดังขึ้น บีบบบ บีบบบ...

คุณหมอรีบเดินมาเอาเข็มออก แต่เป็นของเตียงข้างๆครับ ยังไม่ใช่ของ [ครูแชมป์](#) แต่ในขณะที่หมอกำลังหนีบสายยางที่ถุงโลหิตของคุณคนนั้นอยู่ เครื่องของ [ครูแชมป์](#) ก็ดังขึ้น...

ให้เลือด เทากับให้ชีวิต

เขียนโดย ครูแชมป์

วันศุกร์ที่ 28 มีนาคม 2014 เวลา 10:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 29 มีนาคม 2014 เวลา 13:55 น.

เอาละเว้ยเฮ้ย ไม่เห็นหมอมามากก็ หมอคนนั้นก็กำลังเอาของคนนั้นออกอยู่ ของของตรู ละวะ (คิดในใจ กลั้วถูระเบิด 555+)

...แล้วคุณหมอ ก็รีบเอาของผมออกตามขั้นตอน แล้วถามว่า "เวียนหัวไหมคะ" หมม เราก็ต้องรักษาภาพพจน์สิ ว่าเราไม่กลัวเข็มใหญ่ขนาดนั้น อออิ ผมก็ถามว่า ครั้งนี้ได้ก็อย่าง คุณหมอบอกว่า ได้ทั้ง 3 อย่าง เกล็ดเลือด น้ำเหลือง และกัเม็ดเลือด อืมมม อย่างมาก เราช่วยคนได้ 3 คน เลยนะนั่น

เมื่อเสร็จแล้ว น้องคนที่เป็นผู้ช่วยวิจัย ก็เชิญไปนั่งแล้วตอบแบบสอบถาม พร้อมทั้งลงลายมือชื่อยินยอม ลองเธอก็ยื่นซองให้บอกว่าเป็นค่าเสียเวลา ผมก็บอกว่าช่วยเอาไปทำบุญให้ที เพราะงานวิจัยของอาจารย์ก็ช่วยชีวิตคนได้อีกหลายคน น้องบอกว่า อันนี้ต้องเอาไปทำเองคะ ผมเลยรับซองมาจากเธอ ไม่เปิดดู แล้วเดินลงไปชั้นล่างของโรงพยาบาล มองหาตู้รับบริจาค และแล้วก็พบเห็นบริเวณด้านหน้าของประชาสัมพันธ์

[ครูแชมป์](#) ก็พยายามยัดลงไปทั้งซอง ตู้นั้นก็ไม่ลง ตู้นี้ก็ไม่ลง เลยคิดในใจบอกว่า สาธุ.... ขออุทิศให้เทวดารักษาตัว และเจ้ากรรมนายเวรเด้อ... พลืบบบ ยังซองลงไปใต้พื้นที่ สงสัยเค้ามาอนุโมทนาครับ

...วันนี้มีความสุขครับ ได้ทำบุญสองต่อ สามต่อ

ผมเชื่อแล้วครับ ว่าความสุข เกิดจากการให้จริงๆ เดินลงมากี่มีความสุขจริงๆ เพราะมี คุณหมอ คุณพยาบาล คุณยายที่มีรอยตรวจ เด็กๆวิ่งไปมา และ นต.สวยๆเดินสวนไปมา มองไปทางไหนก็ชื่นใจ มีความสุขไปหมด

วัยรุ่นสมัยนี้เค้าพูดว่าไงนะ... อ้อ สุข ฟุด ฟุด ไข่ปะ